

Dr. Luc Missault, een groot gemis

dr. René Tavernier // dienst Cardiologie, campus Sint-Jan

▲ In memoriam: dr. Luc Missault
(09/10/1961 - 722/05/2020)

Op de terugweg van een fietstocht met vrienden kreeg ik telefoon van Bernadette. Ik geloof dat het de eerste keer was dat mijn kinderen mij hebben zien huilen. Het overlijden van dr. Luc Missault heeft niet alleen op mij, maar op alle personeelsleden van de dienst Cardiologie van het AZ Sint-Jan Brugge-Oostende AV een diepe indruk nagelaten.

De onverwachte dood van Luc komt vaak ter sprake op de dienst en helpt ons, hoe raar het ook mag klinken, om de juiste beslissingen te nemen in ons professioneel en persoonlijk leven. Ik ontving talrijke rouwbetuigingen van patiënten die allen getuigen over de uitzonderlijke cardioloog die Luc was. Ik zie nu op mijn consultatie regelmatig patiënten die door hem werden gevolgd. Ik doe mijn best hun vertrouwen te winnen, maar het zijn grote schoenen om te vullen. Mijn eerste herinneringen aan Luc dateren van 1990. Ik was toen student geneeskunde aan de Universiteit Gent en deed stage op de dienst Cardiologie van het Universitair Ziekenhuis Gent onder de vleugels van Luc. Piekfijn uitgedost luisteren naar de patiënt, gerichte evaluatie, duidelijke communicatie,

wetenschappelijk onderbouwde behandeling; het is altijd zijn manier van werken gebleven. Het was een plezier om als cardioloog in opleiding aan zijn zijde te zitten tijdens een echocardiografie. Gestructureerd en gericht de essentie uit een onderzoek halen, was zijn grote kracht.

Luc was een van de meest veelzijdige cardiologen die ik ken. Hij had een uitstekend klinisch oog, was bedreven in de echocardiografie en had 'magische handen' in de katheterisatiezaal. Zijn bijdrage in de ontwikkeling en groei van de interventionele cardiologie in het AZ Sint-Jan Brugge-Oostende AV kan niet genoeg onderlijnd worden. Hij werkte altijd snel en efficiënt en ook in kritieke omstandigheden bleef hij ongewoon kalm en doelgericht. Hij was de steun en toeverlaat van menig consulent. Ik ben zo vrij om een van hen te citeren: "Ik heb 20 jaar kunnen rekenen op perfecte back-up als ik begon te sukkelen aan tafel ... met zwerige flair kwam hij dat altijd oplossen. Mijn namiddagje cathlab zal nooit meer hetzelfde zijn." Ik ben ervan overtuigd dat vele patiënten hun leven te danken hebben aan de competentie van dr. Luc Missault. Zijn interesse in de katheterisatiezaal beperkte zich niet alleen tot de coronaire pathologie. Hij was een specialist in de sluiting van het patent foramen ovale en het atrium septumdefect, waarvoor hij over gans Europa werd gevraagd. Hij stond in ons ziekenhuis mee aan de wieg van de percutane afsluiting van het hartoor bij patiënten met voorkamerfibrillatie en was een van de cardiologen die het programma voor de percutane plaatsing van een aortaklep op punt stelde. Ook buiten de katheterisatiezaal kon de patiënt op zijn blijvende aandacht rekenen. Streven naar een perfecte controle van het lipidogram en de arteriële bloeddruk was een van zijn stokpaardjes. Zijn engagement voor dit minder 'flashy' gedeelte van de cardiologie blijkt uit zijn inzet voor de Belgische Cardiologische Liga, waarvan hij jarenlang voorzitter is geweest. Dr. Missault was ook aangetrokken tot

wetenschappelijk onderzoek. In 1993 behaalde hij aan de Universiteit Gent een doctoraat in de biomedische wetenschappen. Daarnaast schreef hij meer dan 30 artikels die gepubliceerd werden in toonaangevende wetenschappelijke tijdschriften. Zijn bijdrage in de OvA-studie, gepubliceerd in de New England Journal of Medicine, die de grote prognostische waarde van de ambulante bloeddruk bij hypertensie aantoonde, dient hier zeker vermeld te worden. Het was altijd een plezier om naar de voordrachten van Luc te luisteren: helder, overzichtelijk en steeds met de nodige wetenschappelijke ondersteuning. Zijn voordrachten waren steeds tot in de puntjes voorbereid en hadden onmiddellijke impact op de praktijk van de aanwezige artsen.

De duidelijke "goedemorgen" voor iedereen die je pad kruiste, bekend of onbekend, hoog of laag in rang, horen we niet meer. Het is vreemd je niet meer met vaste pas door de gang te zien wandelen, bruin lederen rechthoekige koffer met gouden sloten stevig in de rechterhand. Iedereen vroeg zich af wat er in dat koffertje zat dat je overal vergezeld. Ooit vertrouwde je me toe dat je er de papieren van DOC1 en DOC2 in bewaarde, meer zijn we nooit te weten gekomen. 'Het koffertje' was niet het enige dat bijna altijd gesloten bleef.

Door de bijzondere tijd waarin we nu leven, konden we geen afscheid nemen van Luc. De gedichten, de neergeschreven herinneringen en persoonlijke reflecties van de medewerkers van onze dienst werden bezorgd aan Bernadette, de weduwe van Luc. Ze zijn het bewijs van de waardering die iedereen had voor deze uitzonderlijke cardioloog. Het heengaan van Luc Missault laat een leemte achter op de dienst Cardiologie. Onze oprechte deelneming gaat uit naar zijn familie en vrienden.

In naam van alle medewerkers van de dienst Cardiologie van het AZ Sint-Jan Brugge-Oostende AV.